Birinci sene. No. : 11 — Perşembe — 22 Kânunevvel 1932

Adres
İstanbul : Posta kutusu 617
İdarehane: İstanbul Ankara caddesinde 56 numaralı "Çocuk S-si,,

Perşembe Günleri Çıkar, Türkiyede Çoçuklara Mahsus İlk Büyük Mizah Gazetesi
Sahibi ve Umumî Neşriyat Müdürü : M. Faruk

Abone şartları :

Bir sene için :	125	kuruş
Altı aylığı :	75	»
Dört aylığı :	50	»

Ne yapsın biçare...

Çocuk - Bir milyon lira çıkarsa ne alacaksın ?...
Baba - Bir şemsiye evlâdım !..

100 Para

Afacanla başbaşa

ana yılbaşı büyük ikramiyesi vurursa ne yaparım ?.!

Talihimi piyankoya bağlayak kadar saf değilim amma, ocuklar, şayet bana yılbaşında yyare piyankosunun büyük ramiyesi vurursaaa... Ne yaarım bilir misiniz ?.

Öyle ya, sade annem, babam:

— Sen adam olmıyacaksın, u Afacanlık yetişmez mi ? dierek başıma vuracaklar değil a?.

Hattâ bazan Faruk Bey bile:

— Afacan, Afacan, bak mataadan yazı bekliyorlar.. Sen öyle giderse muharrirliğe eleda... etmelisin diyerek o da afama daima beceriksizliğimi urmıyacak ya ?

Kafama vursun. Fakat..

Fakat bence bu vuruşların a tatlısı tayyare piyankosunun urmasıdır.

Ah, vallahi, böyle vuruşlara an feda.. düşünün bir kere.. imdi bendeniz, Afacan gazesinde muharrir Afacan, haftaa 50 kuruşu Faruk Beyden alağım diye sağa koşuyor, sola oşuyorum . Babamdan hikâye, nnemden masal, Ablamdan kra dinliyorum.. Tramvayda ulağım tam manasile girşte.. apurda öyleyim.. Bütün sevli okuyucularıma faydalı olak için çalışıyorum, herkesi ildürüyorum . Perşembe ve umalarını şen, sevimli geçirtiorum.. Haftalık evet, yalnız 0 veya 100 kuruş para...

Şimdi, böyle bir zamanda, em bir yaş büyürken, hem de r piyanko vurdu mu gel keyn gel...

Bu anda biliyorum, herkes ayallere dalmış, hep bu piyanoyu düşünüyor.

Evde bile babam : Ah bir lbaşı piyankosu çıksa diyor.

Annem : Ah, neler, neler pacağım, diyor.

Kardeşim : Gecede sekiz bin defa piyanko ile uğraşıyor..

Aaa.. Bunlardan bir ben mi eksik kalacağım yahu..

Elbette ben de hulyalara dalacağım. Tam 31 kânunevvel 1932 can verdiği 1 kânunsani 1933 ün doğduğu saette, eli kısmetler saçan bir Afacanın minimini parmakları dolaba uzanıyor.. Numaraları karıştırıyor, karıştırıyor.. Eli birden benim numarama isabet edip çekiyor..

— Şu kadar bin, şu kadar yüz, şu kadar tek numaraya.. Tam bir milyon lira isabet..

Rrdyo, bunu haber veriyor. Ben elimdeki numaraya bakıyorum...

— Yaşasın .. Yaşasın . . Bu, benim numaram..

Bir de bakıyorum , biletçim otomobille evimin önünde gırrr diye duruyor..

— Ne var yahu?.

— Afacan.. Müjde .. Müjde ? Sana büyük ikramiye isabet etti..

— Ceç kaldın Tatar ağaaı, desem yerinde pekiyi bir cevap olmaz... Ben :

— Biliyorum, biliyorum . . . Diyorum. Ve kendisine 100 lira vadediyorum..

Arkadan yine gırrrrr. Diye uğulduyan bir otomobil duruyor.. Bir de bakıyorum ki merdivenleri dört atlayarak Faruk Bey geliyor..

— Afacan müjde.. Müjde..

Ah, Faruk Bey, elli kuruş haftalık alacağım diye odanıza dört defa :

— Tık.. Tık.. Vurup girmeğe korkarken şimdi siz evimize kadar geliyorsunuz ha..

Evde bir gürültü.. Bir sevinç.. mahalleli tebrike geliyor,.

Hemen biz otomobille elde bilet, tayyare merkezine gidiyoruz.. Paralar cepte...

Bu paraları nasıl mı alacak, nasıl mı harcedeceğiz?

Müsaade ederseniz bu tatlı hulyayı bozmayalım. Zaten piyankonun çekilmesine daha 6 gün var.

Lûtfen, bu para ile ne yapacağımı gelecek hafta anlatmama izin veriniz. Bakınız size neler, neler hazırladığımı o zaman anlarsınız. Kim bilir, belki de, şimdi yalanken bir hafta sonra o büyük ikramiye hakiketen benim elime gelir.

Aç tavuk kendini arpa anbarında farzedermiş amma kusura bakmayın.

AFACAN

Resimli hikâye: Cabi Efendi göya lokantaya para vermiyor!.

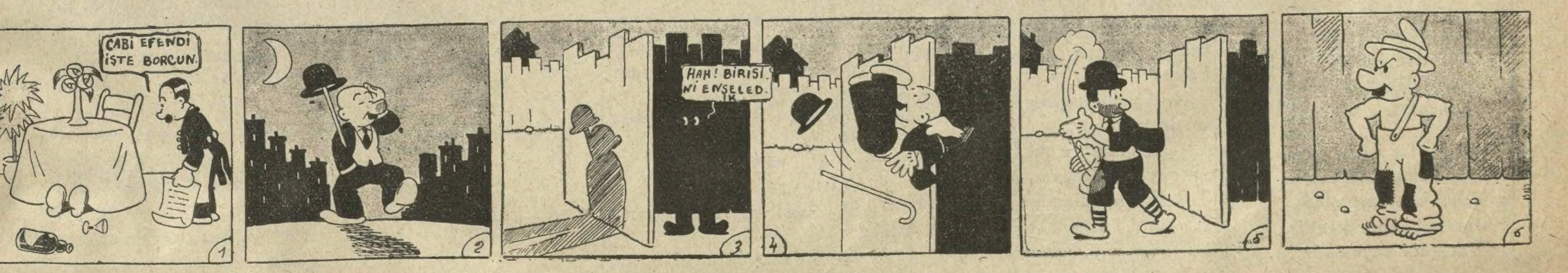

YERLİ MALI

[Yaman bir iktisatçı olan Mikifarenin yerli malı hakkında yazdığı manzumedir :]

Herkes yurdundan çıkan
Eşyaları almalı!
Fareler böyle diyor:
Yaşasın yerli malı!

Tasarrufu severim
Miki demişler bana!
Yerli malı olmazsa
Girmem hattâ kapana!

Bir kilere dalınca
Etrafıma bakarım:
Hangi yemek yerlidir
O dakikada çakarım!

Ben peynirlerden yemem,
Ne Felemenk, ne rokfor!
Onlar yerli değildir,
Avrupadan geliyor!

Ben hattâ gazoz içmem:
Yerli değil eczası!
Böyle birşey yapanın
Pek büyüktür cezası!

Hararetim olursa,
Âlâ şira içerim!
Ben yerli içkilerden,
Bozayı da seçerim!

Büyük bir fare oldum,
Artık değilim çocuk!
"Jambon„ u ne yapayım,
Dururken yerli sucuk!

Kim tasarruf yapmazsa,
Onun yüzüne tükür!
Boyalar yerli değil,
Yapmıyornm manikür!

Ben mısır çarşısına
Hergün yollanıyorum!
"Pedikür„den vaz geçtim,
Kına kullanıyorum!

Siz beni zannetmeyin
O arsız çocuklardan:
Takmam ecnebilerin,
Yaptığı boncuklardan!

Yumurtanın içini
Oyup yaptım kumbara:
Bir tavan arasında,
Saklamaktayım para!

Bir gün orada sonsuz
Bir servet bulacağım!
Farelerin içinde
Milyoner olacağım!

Liraları etrafa,
Dökerek sarı sarı,
Ben satın alacağım,
Çarşıdan kapanları!

Kıracağım, fareler
Ölümden kurtulacak!
İsmim de: "Sıçanların
Halâskârı.„ olacak!

Çalışanlar muvaffak
Olur hep gayesinde!
İnsan banker kesilir
Tasarruf sayesinde!...

MİKİFARE

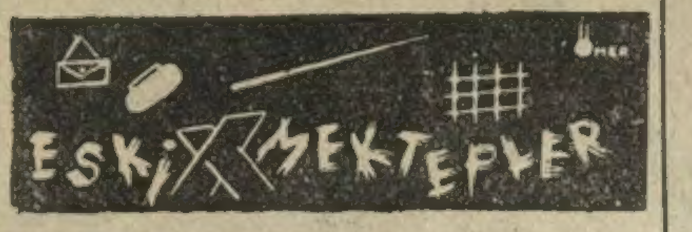

Karagöz ve oğlu

Ramazan yaklaştı, şimdi artık mahallelerde, hattâ sinemalarda (Karagöz) oynayacak. Eski mekteplere ait sütunumuzda Karagözün bir fıkrasını yazıyoruz:

" Karagöz oğlunu Bursadaki Süleyman çelebi medresesine göndermiş. Çocuk, medresenin kara cahil hocalarından biraz tecvit (yani makamlı okuyuş için lâzım gelen kaide) öğrenmiş. O zamana göre tahsilini arapça ve farisi okuyarak yapmış ve babasının yanına dönmüş.

Ertesi sabah yataklarından kalkarken Karagöz entarisini çıkarmış ve dıvara dönüp ken disine mahsus pantelonunu geymeğe çalışırken oğlu hemen haykırmış:

— Aman baba, ne yapıyorsun?. Hiç Kıbleye karşı pantalon geyilir mi?.

Kıble cenuba düştüğünden Kraragöz cenuptan şarka dönmüş. Fakat çocuğu bu sefer daha şiddetli:

— Olmaz, baba olmaz demiş. Hiç şarka doğru, güneş doğarken pantalon ve çorap geyilir mi?

Karagöz (lâ havle..) çekip bu sefer garbe dönmüş, oğlu yine:

— Güneşin battığı tarafa da dönerek patalon geyilmez baba demiş.

Karagözün sabrı tükenmeğe başlamış. Ve şimale dömüş.

Çocuğu bu sefer yine:

— Vallahi çarpılırsın, babacığım. Arkan Kıbleye geldi, diye haykırmış.

Karagöz artık ne yapacağını şaşırdığından hemen tekrar yatağa arka üstü yatmış ve ayaklarını havaya kaldırıp pantolonunu geyerken söylenmeğe başlamış:

— Cezandır, herif, çek... mektepler dururken medreseye çocuk okutmıya yollarsan işte böyle ham sofu, kara cahil çıkar, başına belâ kesilir, demiş.

Ehemmiyeti yok

Küçük Nuri, babasına yemek götürmüş ve boş tabakla eve dönerken karşısında kocaman göğdesile Mehmede rastlamıştı.

Mehmet — Ooo.. Nuri, nasılsın bakalım?. Şimdi elindeki tabağı kırarsam bana ne yaparsın?..

Nuri — Kıramazsın ki.. Kır bakalım da göreilm?.

Mehmet — Öyle mi?. Öyle ise, bak, tabak nasıl kırılırmış

Mehmet, bu sözleri söyler ve tabağı dizine vurarak ikiye böler.

Nuri kahkalarla gülerek Mehmede yaklaşır:

— Mehmet, kuvvetli olduğuna güvendin amma, zaten kırınca ben sana bir şey yapmıyacaktım ki.. Çünkü o tabağı annem bu sabah senin annenden ödünç almıştı. Şimdi eve gidince tabak kırıldığı için ne yapılacağını annenden öğrenirsin.

Eğlenceli oyunlar

Arap lâmbası

Bir miktar saz, yani hasır otu buluruz, haniya bildiğimiz hasırları yaptıkları ottan... Bunları güzelce dilimler, kabuklarını soyar ve 10 santimetre uzunluğunda çubuk şeklinde hazırlarız. (Şekil - 1)

Sonra "4001„ Pelikan mürekkebine koyarız. (Şekil 2) bir iki saat kadar sazlar mürekkebi tamamile çektikten sonra çıkartarak bir yerde kuruturuz. (Şekil 3) sonra (şekil4)de gördüğümüz gibi bir kap alarak altına su, üstüne zeytinyağı doldururuz.

Mukavvadan bir yuvarlak keserek kurumuş mürekkepli saz çubuklarından birisini resimde gördüğünüz gibi takarak yağın üstüne bırakırız.

Kibriti çakıp ta yakdık mı oda da ne varsa karga gibi kara görünürler.

Yatı mektebinde

Gece saat 8 mütalâasında bazı çocuklar gibi Topuzun da gözleri açılıp kapandıktan sonra mangal altındaki kediler gibi şekerlemeye dalmaktadır.

Mütalâadaki muallim kalemini kürsiye vurur, sorar:

— Topuz. Uyuyor musun?.

— Hayır efendim, biraz içim geçiş te yalnız gözleriMi kapıyorum.

Coğrafya dersinde

Muallim — Dağ nedir, Ay han..

Ay han — Kum ve çakıl yığınlarının en büyüğü efendim.

Korkusu nedenmiş?

Ahmedin karnesi hep " zaif„ notlarla dolu idi. Bir haftadanberi bu karnayı babasına imzalatıp getirmesi lâzımdı.

Halbuki Ahmedin karneyi imzalatıp getirdiği bile yoktu.

Muallim sordu:

— Karnenizi pederinize imza ettirip neye getirmiyorsunuz?.

Ahmet:

— Kendisinden çok korkuyurum, muallim Bey.

Muallim:

— Ne?. Sana ne yapıyor ki bu kadar korkuyorsun?

Talebe:

— Çünkü babam jandarmadır da muallim Bey!

RAMAZANDA
Afacan Karagöze ait resimlerle Renkli ve çok güzel olarak çıkacaktır.

Mikifare — Ördek kardeş, sen
Ördek — Hayır..
Miki — Öyle ise çok zahmetli
Ördek — Miki, sen yüzme bilir
Miki — Hayır!.
Ördek — Batmak ihtimaliniz v
öleceksin.

Mikifare Minnis

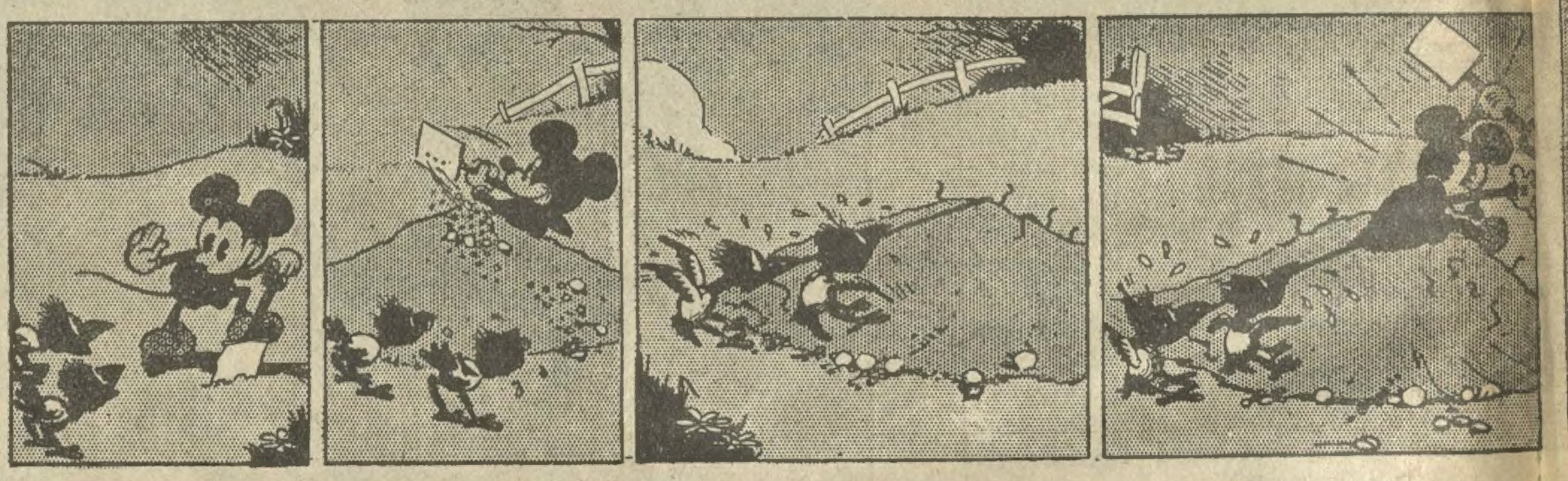

«Küçük budalacıklar Siz geride kalın, ben size yiyecek aramaya gidiyorum. Bakın ben, sizin için çalışan ne iyi bir adamım.

« Ne nefis bir böcek. Biz bu kadar uzun boylu böceğe biç tesadüf etmemiştik.. Ah annemiz de burada olsaydı, ne kadar hoşuna giderdi.

Beni bırakacak mısınız, yoksa a kalmaya razı mısınız? Böyle sersem lik yapacaksanız ona göre harak edelim.

İnciri nasıl yemiş!

Vaktile bahçe ve meyva meraklısı bir zat çok sevdiği bir arkadaşına o senenin mahsulü olan incirlerinden iki tanesini uşağile gönderir. Uşak pek aptal bir şeymiş. Giderken güzel, nefis ve içi patlayıp ta çekirdekleri kırmızı kırmızı çıkan incirlere imrenmiş ve bir tanesini lop.. diye ağzına atmış ve yemiş..

Adamı bulamayıp evine dönen uşak, efendisinin karşısına çıkıp iki incir yerine bir tanesini iade edince efendisi:

— Öteki incir ne oldu. diye sormuş:

— Yedim efendim?..

— Nasıl yedin?

Uşak öteki inciri de ağzına atarak:

— İşte böyle yedim efendim, demiş.

Va balları aka aka inciri midesine göndermiş.

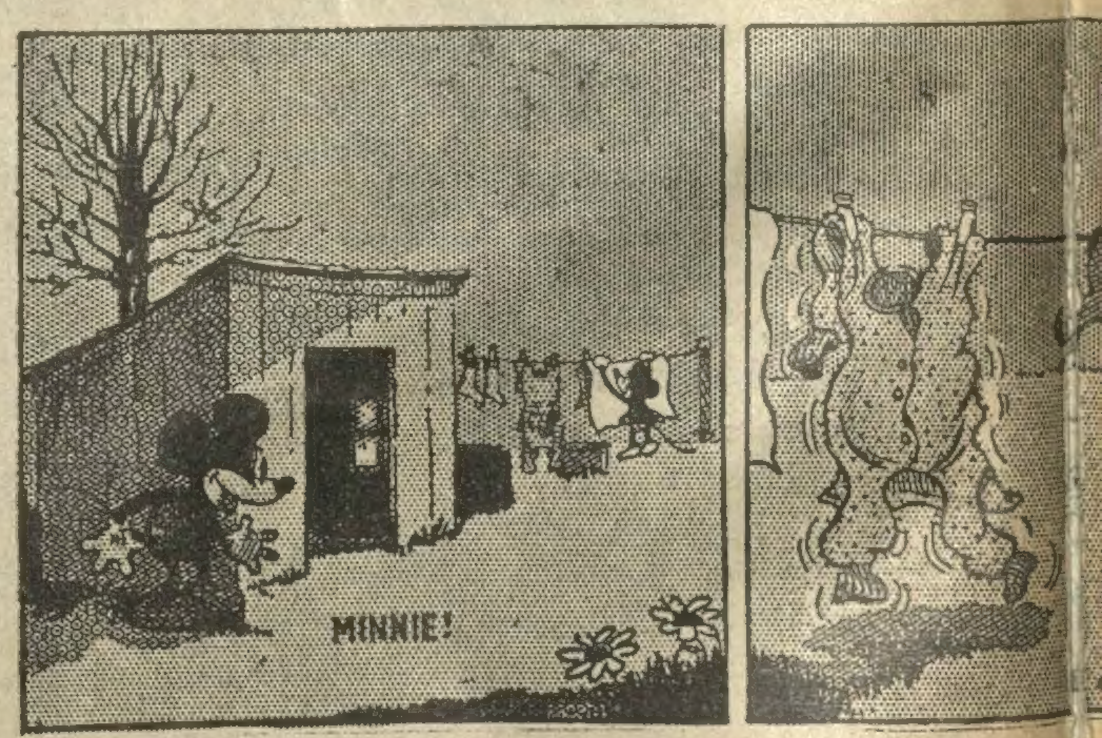

«Hah kendisi de burada, şimdi Minni'ye nasıl görünmeliyim.»

«Minni şaşırtacak şu esvabın için başlarım. O da

Gelece

Yılbaşına ve ram
Afacan çok g
Afacan ramazanda

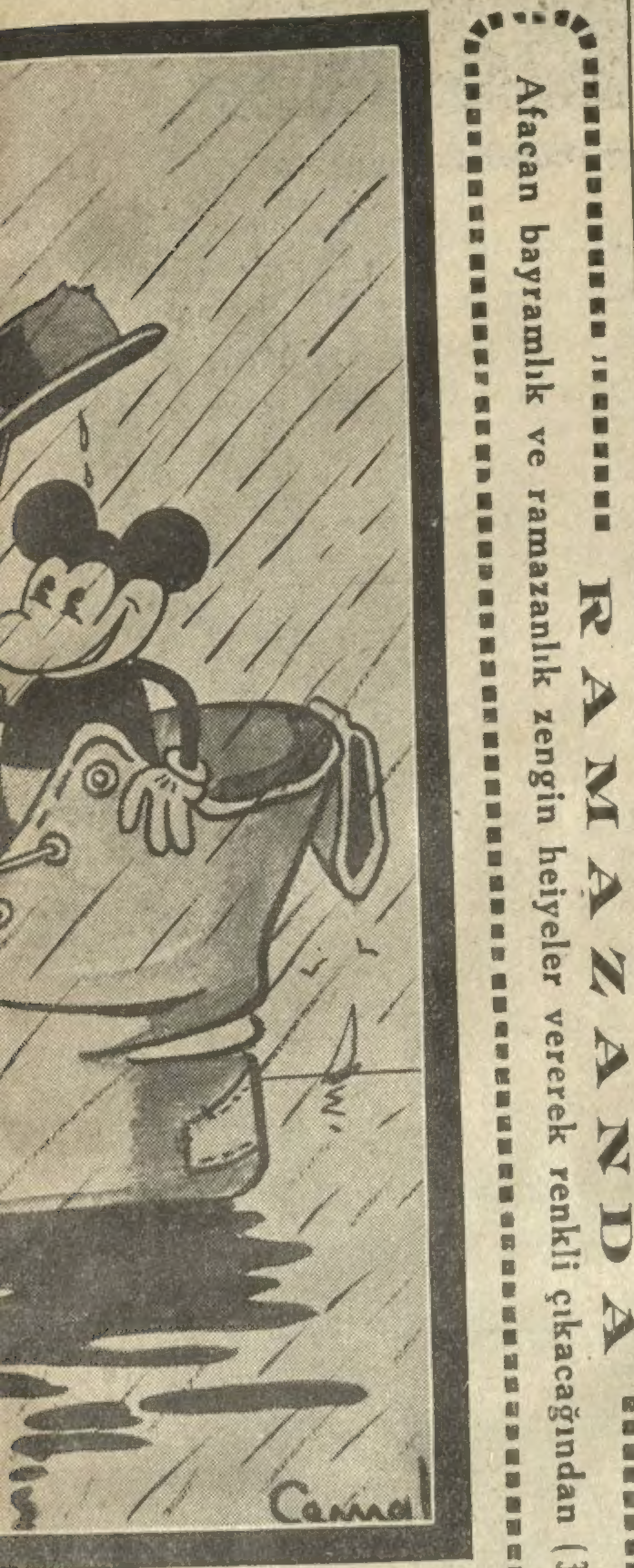

...okuma bilir misin?

...vaşıyacaks n!
...misin?

...ar.. Öyle ise çok zahmetle

RAMAZANDA

Afacan bayramlık ve ramazanlık zengin heiyeler vererek renkli çıkacağından (3) kuruşa satılacaktır.

Eğlenceli oyunlar

Yerini değiştiren para

Ellerinizi resimde gördüğünüz gibi açarsınız. Sağ elinizde para vardır, sol elinizde yoktur. Sizi seyredenlere kollarınızın vaziyetini kat'iyyen değiştirmeden parayı sol elinize götüreceğinizi söylersiniz. Bu olur şey mi? Sorunuz bakalım, olur diyen var mı? Yok! tamam, şimdi kollarınızın vaziyetini kat'iyyen bozmadan sağ elinizdeki parayı masanın üstüne bırakarak yine vaziyetinizi bozmadan bir dönüş yaparak parayı sol elinizle masadan alınız, işte bu kadar kolay bir iş!.

Dalgınlık

Faruk Bey çok dalgındır. Geçen gün yolda giderken şair Necdet Rüştü Beye tesadüf etmişti. Beraberce konuşmağa başladılar. Tam ayrılacakları sırada Faruk Bey birdenbire durup Necdet Rüştü Beye sordu.

— Kuzum, ben aşağaya mı gidiyordum, yoksa yukarıya mı?

Necdet Rüştü Bey cevaben:

— Sirkeciye, dedi. Faruk Bey memnunane mırıldandı:

— O halde öğle yemiğine eve gidecekmişim. Aman treni kaçırmayayım!

Bulmak istiyormuş

Tayyare piyankosu merkezi önünde küçük bir çocuk yere eğilmiş bir şeyler aramaktadır. İhtiyar bir kadının bu hal hayretini mucip olur. Çocuğa yaklaşıp sorar:

— Yerde ne arayorsun?.

— Bir lira..

— Onu burada kaybettiğine emin misin?

— Hayır, lirayı kaybetmedim. Belki kazananlar düşürmüştür de bulurum diye arıyorum.

...sine kavuşuyor

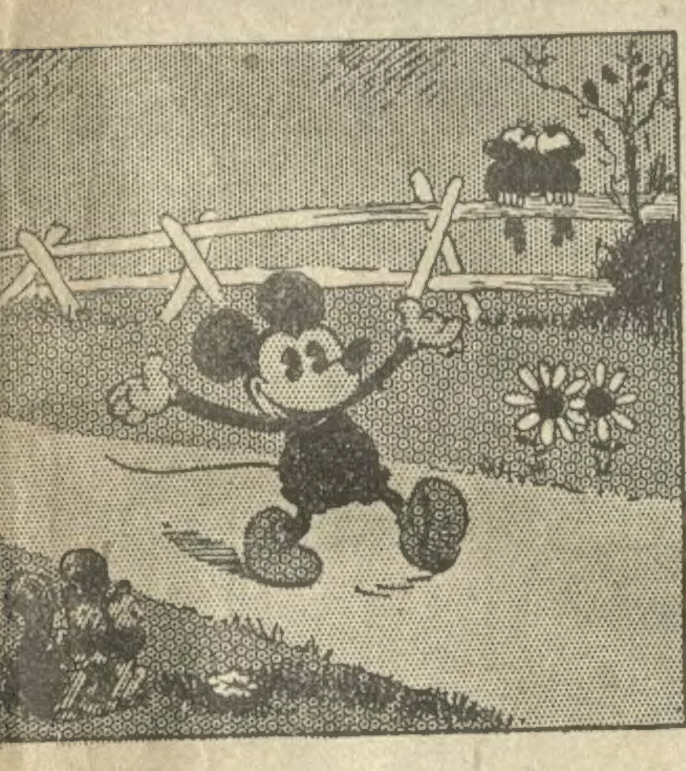

« Artık başıma gelenler yetişir. Çok şükür, çocukluğu nda yaşadığım çiftliğe gelebildim. Artık maceralara elveda.»

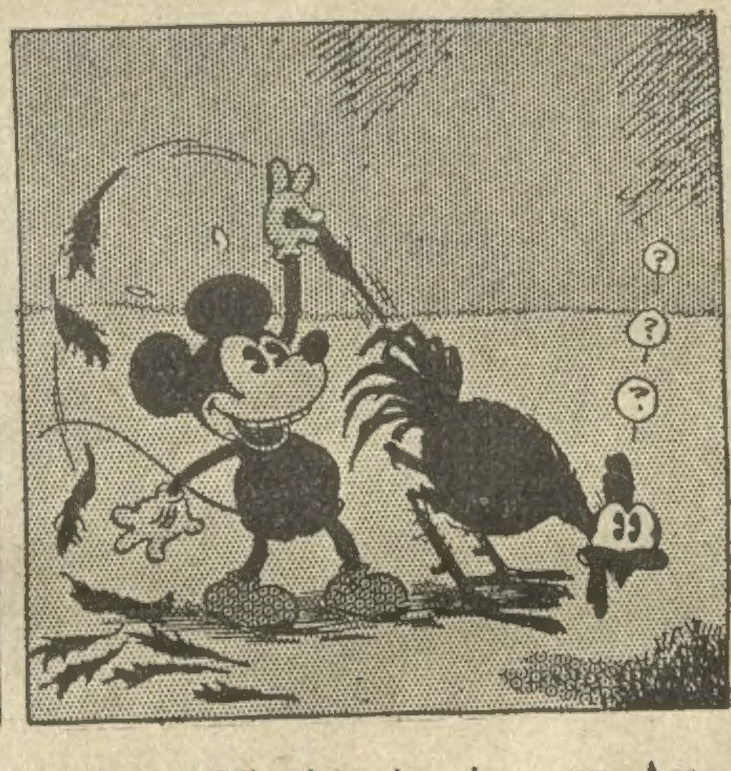

«Acaba Minni beni seviyor mu.. Acaba hâlâ unutmadı mı?.. Seviyor, seviyor, seviyor, sevmiyor.»

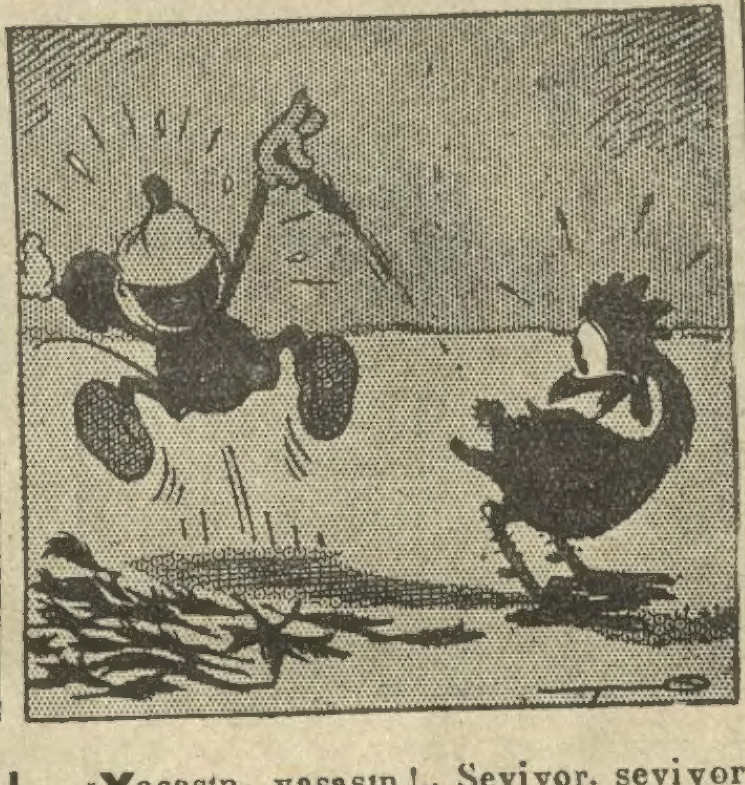

«Yaşasın, yaşasın!.. Seviyor, seviyor, seviyor, oh Mini sen benim kalbimin sultanısın.» Daba var

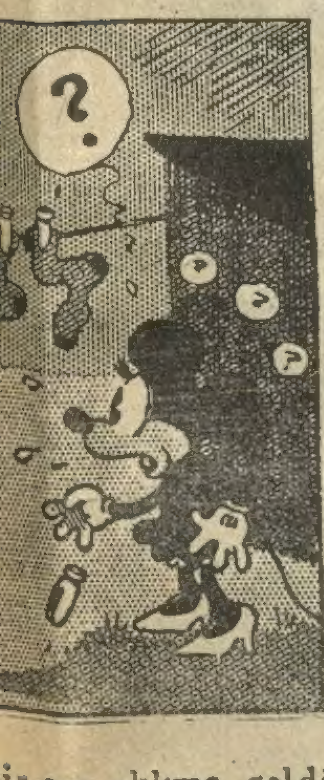

...ir şey aklıma geldi
...girer kımıldanmaya
...»

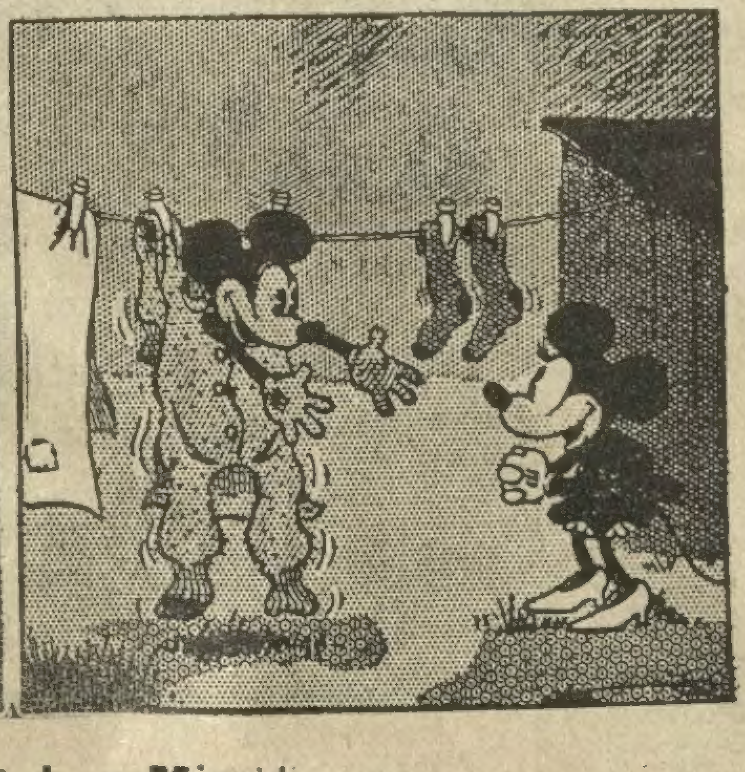

— Mini!
— Mikey!
— Minni s n misin?
— Mikey sen misin?..

Amma dalgın baba ha!.

Baba — Lûtfi, geçen hafta tarihten neler bilmemiştin?

Lûtfi — Nil nehirinin nerede olduğunu!.

Baba — Dalgın çocuk, her şeyi nereye koyduğunu hatırlamaz mısın?

Bana bir misal söyleyiniz

Muallim — Taş, sulp bir cisimdir, su mayi bir cisimdir... Bana " gaz " a bir misal söyleyiniz.

Talebeden biri — Gazoz efendim.

Kazanç

İki adam konuşuyordu:

— Büyük oğlunuz ne yapıyor?

— Hiç, ne yapacak... Eli ile kazandığını ağzı ile yiyiyor!.

— Allah Allah, bu nasıl şey?

— Nasıl şey mi?. Basbayağı.. Oğlum boksördür!..

...ek hafta

...azana ait niyetlerle
...üzel çıkacaktır

...3) kuruşa satılacaktır

Hikâye

Afacanın babası

Geçen iktisat ve tasarruf haftasında mangal başında üzüm, incir, kestane, fındık, elma ve armudu arka arkaya atıştıran Afacanın babası bütün aile halkını etrafına toplamıştı. Yerli mallardan konuşurlarken Afacan:

— Baba, baba, dedi, Beyoğlunu görme, her oyuncakçı dükkânı yılbaşı hediyelerile dolu..

Afacanın babası son armudunu soyarken bu sözü işitir işitmez birden kaşlarını çattı:

— Ne dedin, ne dedin? diye bağırdı. Yerli malı haftasında, ecnebi malı olan oyuncakları almak ha.. Benim başka milletlerin kesesine verecek beş param yok.

Tavşan mı istiyorsun?, 25-50 kuruşa güzel ada tavşanları, beyaz, beyaz, minik minik, canlı canlı dururken 3 - 4 lira verip cansızını alamam..

Sarman, Tekir, Aslan, Sünbül güzel güzel soba altında uyurken cam gözlü kediler alamam..

Araba alamam, Yo - Yo alamam, tiren alamam. Valhasıl ecnebi malı alamam, alamam..

Odadakiler Afacandandan yana çıkarak:

— Beyamca, iyi amma, siz küçüklüğünüzde hiç mi oyuncakla oynamadınız, diye atıldılar.

Afacanın babası cevap verdi:

— Nasıl oynamadım. Sayayım da siz de gürün...

Evde ada tavşanlarım vardı. Beyazmı beyaz.. Lâhna kabuklarını çıtır çıtır yerlerdi. Onları okşamak en birinci zevkimdi.

Canlı kedilerin güzelliği her halde cansızlarından daha iyidir. Hele onların mangal altında hırıltıları yok mu, beni pek bayıltır.

Tiren mi istiyor Afacan Bey, kibrit kutuları ne güne doruyor. Alimallah biz kibrit kutularından hem tiren, hem de telefon yapardık. Sonra, efendicağızımıza söyliyeyim, ne güzel patlangaçlar yapardık. Mürver ağacının içini oyar, birde içeri girecek sopa yapar, sonra sicimleri pamuk gibi dağıtarak çiğner ve onu patlangaca koyardık. Sonra patlat gitsin..

Küçükken soğan yapraklarile bardaktaki suya mı üflemezdik!. Çitlembik yiyip kamışların içinden mi atmazdık?.

Bunlar tamamen yerli oyuncaklardı?. Hele dere kenarında dolaşırken kestiğimiz söğüt dalları ne güzel düdük ve kaval olurdu.

Dedim ya, insan sade yerli malı oyuncak kullanayım, desin. Vallahi oyuncağı kendisi icat eder.

Haydi bakayım Afacan, bana öyle şimdiden sene başı hediyesi diyip tutturma.. İktisat ve tırsarruf haftasını sakın onutma ha...

İSTİHAM KESİLDİ!

Bizim biçare Afacanın iştahı kesilmiş, hiç yemek yemiyormuş! Bakın ne diyor:

Efendim!.. Dertlerimi
Anlatmaktır maksadım:
İki haftadanberi
Kansız, gıdasız kaldım!

İştiham çok kesildi,
Yiyemiyorum yemek:
Bana hiç yetişir mi
Günde üç kilo ekmek?...

Evet!.. Gıdasız kalmak
En dehşetli bir dram!
Sabahleyin yiyorum
Ben ancak beş yüz gram!

Öğle yemeğinde de
Bir kilocuk yiyorum!
" Bir kilo da kâfidir
"Akşam için..." diyorum!

Eğer beni görseniz
Acırsınız yemekte:
İştahsızlık yüzünden
Dizlerim titremekte!

Geçen gün ziyafete
Beni davet ettiler!
Sofraya dizilmişti
Yemekler birer birer!

Ne dersiniz, onlardan
Yiyemedim iyice!
Çorbadan alabildim
Ancak sekiz - on kepçe!

"Aman!.. Pek boğazsızım,
"Fazla vermeyin..„ Dedim!
Konulan külbastıdan
Zorla, on tane yedim!

Patlıcan dolmaları
Sonra ortaya geldi!
On yedi tane yuttum,
Pek nefis, pek güzeldi!

Arkasından baklava
Geldi, koca bir tepsi!
Bir dakika içinde
Fakat tükendi hepsi!

Yani: Baklavaları
Öğütmüş benim dişim,
O bir tepsi tatlıyı
Çabucacık yemişim!

Birhararet kapladı,
İçtim altı bardak su!
Acınacak haldeyim
Bu günlerde doğrusu!

Ben yemekten kalkınca
Mindere yayılmışım!
Nihayet zafiyetten,
Açlıktan bayılmışım!

Gözlerimi açınca
Baktım: Gelmiş doktorlar!
Yatağımın yanında
Bir sürü ahali var!

Dedim: "Doktor! İstersen
"Beni kurtarmak eğer,
Açlıktan ölüyorum,
"Biraz peynir, ekmek ver!„

AFACAN

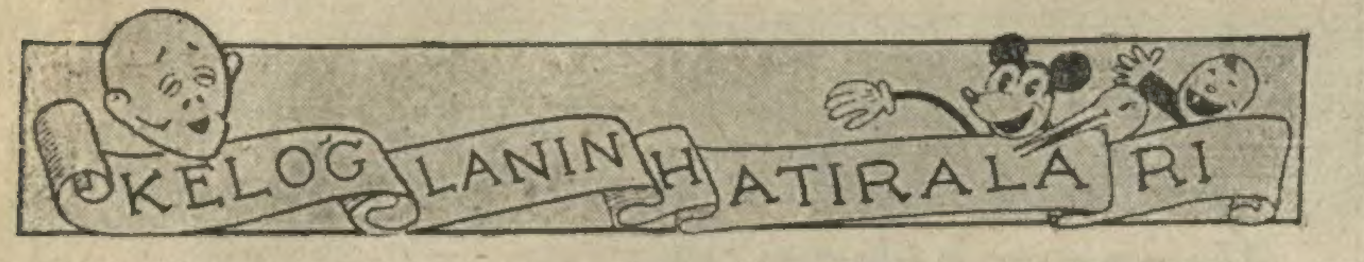

Yazan: Aptullah Ziya

— Halil Şükrü Bey nasıl öldürüldü —

Vali sabırsızlıkla sordu.

—Ey katil kim?!. Söyleyiniz!.

Keloğlan dudaklarını büzdü.

— Katil, kâtibi hususî Alâettin Beydi!.. Dedi.

Cemal Kadri yerinden fırladı.

— Manasız söz!.. Diye haykırdı. Alâettin Bey, Halil Bey henüz sağ iken bütün memurların gözü önünde buradan çıkmıştır.

Keloğlan acıyormuş gibi bir tavurla Cemal Kadriye baktı.

— Acaip!!.

— Acaip olan senin yüzündür!.. Alâettin Beyin buradan çıktıktan sonra nerelerde dolaştığı da bizce tespit edilmiştir. Polis uyumıyor. Bu maskaralığı bitirelim, artık sen de hapishaneyi boyla!.

Keloğlan, ciddî bir tavurla Valiye döndü.

— Beyefendi!.. Dedi. Burada vazifem olmadığı halde bir cinayetin katilini meydana çıkarmak için çalışıyordum. Ortada masum bir adamın namusu ve hayatı mevzuu bahistir. Rica ederim sözümü kimse kesmesin!

Vali yan gözle Alâettin Beye bakıyordu. Genç kâtibin yüzü sap sarı kesilmişti.

Kimbilir?.. Belki de Keloğlanın söylediği gibi katil o idi.

— Siz devam ediniz Mehmet Bey!.. Dedi. Sözünüzü kimse kesmiyecektir.

Keloğlan ellerini cebine soktu ve anlatmağa başladı. Anlatırken gözlerini hafifçe kapıyordu.

— Cinayet şu suretle olmuştur. Kâtibi hususî Alâettin bu odada çalışmakta iken merhumun zevcesi odaya girmiştir.

Aralarında evvelce gizli bir sevişme bulunduğu muhakkaktır. Muhasebecinin bir iş için odaya girmiyeceği, dolap vasıtasile muhabere ettiği de kendilerince malûmdur.

Halil Şükrü Bey de tam bu sırada odaya girer.

Şu masanın yanında gördüğüm kolonya şişesinden anladığıma göre Şükrü Bey sinirli bir adamdır. Hiç ummadığı bir dakikada zevcesini böyle görmek onda bir sinir buhranı tevlit etti.

Ve bir şey söylemedi. Netekim Hasan Efendide bitişik odada bulunduğu hal de nazari dikkatini celbedecek bir gürültü işitmemiştir. Belki de o dakikada dışarı çıkmış bulunuyordu.

Hasan Efendi hayretle Keloğlana bakıyordu.

— Evet!. Evet!.. Diye haykırdı. Beyefendi, odaya girerken ben ellerimi yıkamak için dışarı çıkıyordum.

— Her ne ise, zaten cinayetten soraki haretlerinden de pek pişkin ve kabiliyetsiz oldukları anlaşılan Alâattin Beyle sevgilisi zavallı adamı öldürmeğe karar veriyorlar.

Halil Şükrü Beyin, meseleyi izab etmesi için zevcesinin üzerine yürümesinden istifade ederek Alâettin Bey soba demirile Şükrü Beyin arka tarafından başına müthiş bir darbe indiriyor. Bu kuvvette bir darbeyi bir kadının vuramıyacağı apaçık bir şey olduğundan ve katil esnasında da hiç bir feryat iştilmediğinden herhalde bu darbeyi kuvvetli, böyle işlerde tecrübeli bir adamın vurduğu tahmin edilebllir.

Şükrü Beyin darbenin tesirile derhal öldüğü muhakkaktır. Zaten bulunduğu vaziyette muhasebe odasından görülmesine imkân bulunmadığından, cinayetin mesuliyeti içerki odada her şeyden habersiz işlerini yapan biçarenin üzerine yüklemeğe karar veriyorlar.

Evvel emirde Halil Şükrü Beyin henüz sağ olduğuna inandırmak için muhasebeciye masa üzerinde kalmış birkaç emri dolapla gönderiyorlar. Ve

— Daha var —

1 — Sokaklar ne zaman tenhalaşır?

— Ne zaman yağmur yağarsa —

2 — Yerdeki bir topal kaz gökten geçen bir kaz sürüsünü görmüş ve

Ey yüz kazlar, yüz kazlar
Yolunuz nereye raslar?

Demiş. Gökteki kazlar dile gelip:

— Biz yüz kaz değiliz. Bize bir mislimizi, yarımızı, yarımızın yarısını ilâve edersen ve sen de beraber gelirsen yüz kaz oluruz, demişler. Acaba gökten geçen kazlar kaç kaz imiş?. Hesap edin, bulun, bakalım?

— 36 kaz —

Karşıdan geliyor
Bir araba içinde üç kişi.
Fakat iki baba, iki oğul,
Bu nasıl olur?

— Bir büyük baba, bir baba, bir de oğlu —

Afacanla Topuz yolda gidiyorlardı. Karşıda bir Bey gördüler, Afacan Topuza dedi ki:

— Bu Beyin annesi, benim annemin kayın valdesidir. Acaba benim neyim olur?

Topuzun ne cevap verdiğini siz söyleyiniz.

— Afacanın büyük annesi —

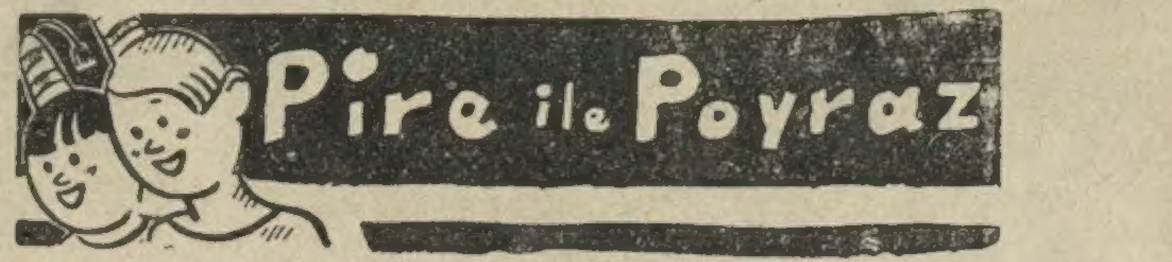

Sihirli eldivenlerile dokundukları her şeyi dev kadar büyüten ve karınca kadar küçülten Pire ile Poyraz Karaköy meydanına gelmişlerdi. Baktılar ki karşı tarafa otomobillerden geçmenin imkânı yok.

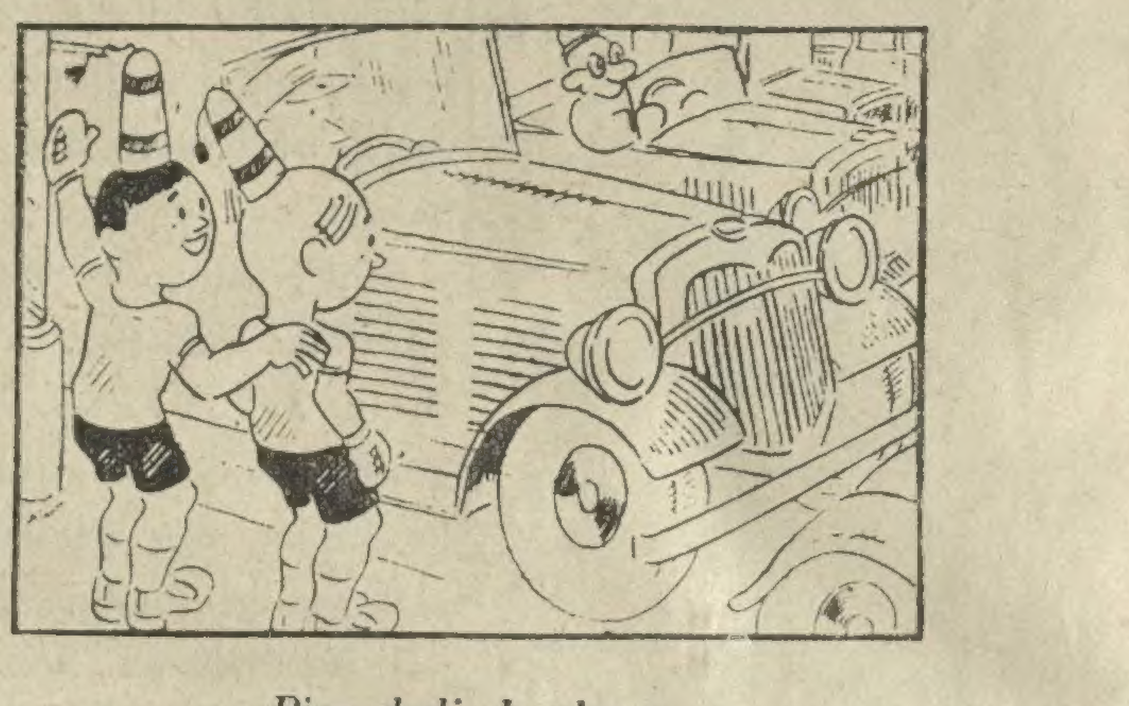

Pire dedi, bunların
Ardı kesilmiyecek..
Anlaşıldı: Herbiri
Birer tokat yiyecek

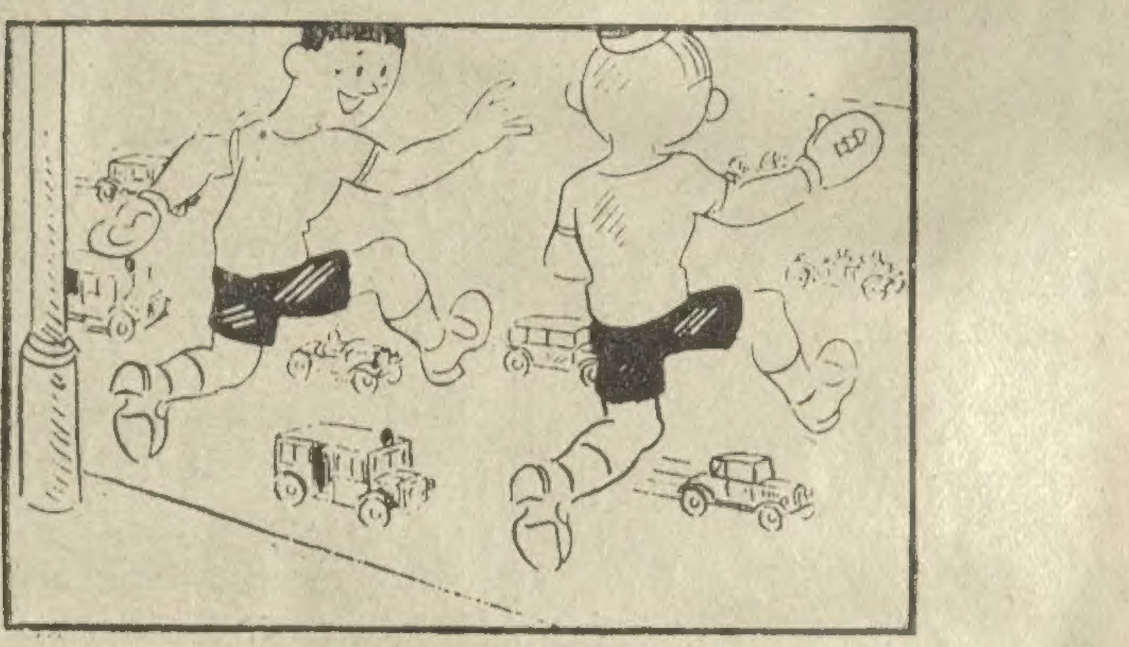

Pire, Poyraz bunlara
Vurunca eldiveni,
Koca otomobiller
Oldular minimini!.

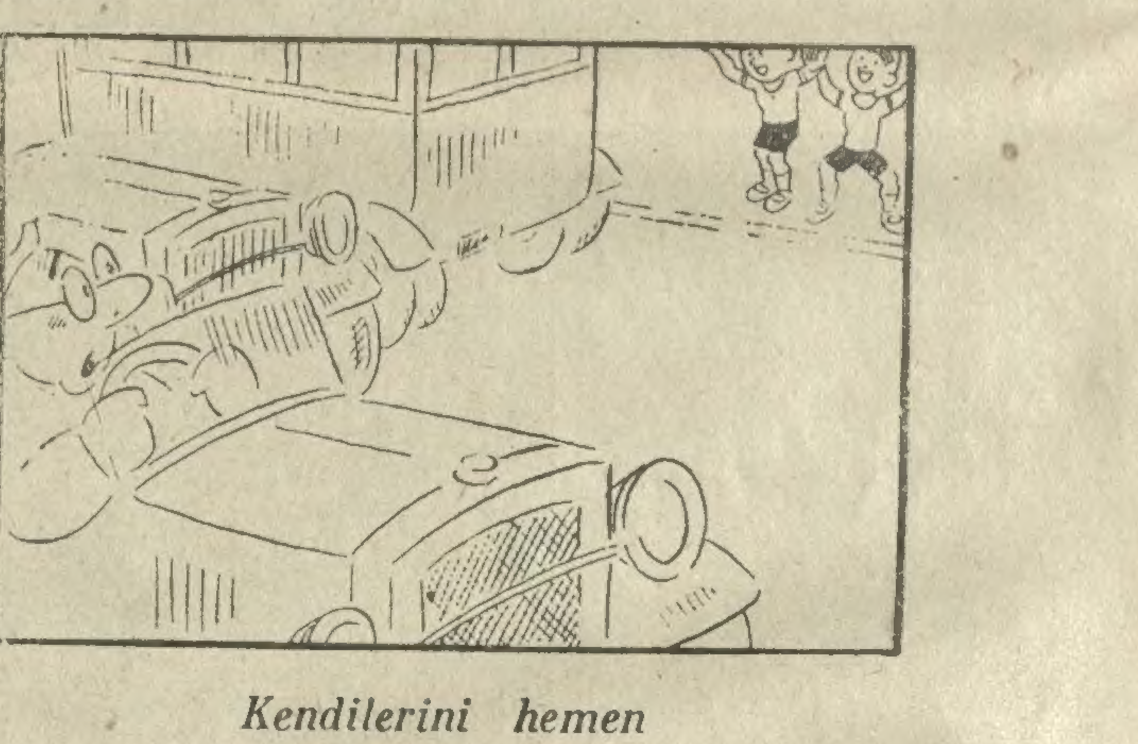

Kendilerini hemen
Ta karşıya attılar..
Şoförleri hiddetten
Top gibi patlattılar!

— Daha var —

KAZANANLAR

8 inci nüshada ki bilmecenin hallini neşrediyoruz:

Soldan sağa:

Oya, ana, yelek, ak, kemer, er, alkış, mermi, ok, keman, su, alâka, çıt, çay.

Yukardan aşağı:

Oda, ova, knlak, ay, kuşak, at, album, mezar, ak, roman, aç, elmas, nar, Uludur.

Birinci: Zonguldak Liman müdürü Nuri Beyin kerimesi Seniha Hanım. (Bir senelik Afacan abonesi kazanmıştır.)

İkinci: Darüşşefaka lisesi 6 ıncı sınıf numara 346 Canip Bey. (Bir spor kemeri kazanmıştır.

Üçüncü: Kuleli Askerî lisesi sınıf 9 numara 1503 Vehip Efendi. (Bir para çantası kası kazanmıştır.)

Bir paket çukulata kazananlar

(Taşraya bu kıymette kitap)

Pertevniyal lisesi 1-A dan numara 148 Adnan, Konya demiryolları muhasibi Sırrı Bey mahtumu Samih, İstânbul erkek lisesi 1-2 numara 453 Selâhattin, Taksim Rum kabristan sokak numara 8 Agop, İzmit orta mektep sınıf 1-B numara 30 Ahmet, Beyoğlu 13 üncü ilk mektep sınıf 5 Mehmet, Nişantaş Atiye sokak numara 5/3 Blumantal apartmanı Saliha Ahmet, Ankara erkek orta mektebi 2-A numara 205 Celâlettin, Aksaray Yusufpaşa çeşme sokak numara 22 Fevziye, Trabzon Maraş caddesi numara 33 marangoz Artin, Galatasaray lisesi ihzari 2 de 1431 Mübin, Vefa orta mektep 2/3 numara 622 Memduh Bey ve Hanımlar.

Birer hikâye kitabı kazananlar

Afyonkarahisar lisesi sınıf 4-A numara 487 Halis, Sen Jozef lisesi sınıf 6 numara 151 Veysel, Edirne kale içinde büyük su terazisi caddesi numara 88 Sabahattin, Antalya orta mektep sınıf 1 şube A numara 125 Eşref, Bursa muradiye kayabaşı dere sokak numara 34 Hüseyin, Erenköy havuzbaşı ilk mektep sınıf 1 şube A numara 267 Mediha, Üsküdar salacık toprak sokak numara 37 Vedat Aptullah, İstanbul 3 üucü ilk mektep sınıf 2 şube 1 numara 532 Halit Ümit, Adana erkek lisesi sınıf 1 şube 2 de numara 501 Galip, Diyarıbekir orta mektep 3 üncü sınıf numara 81 Sadık, İstanbul kız orta mektebi sınıf 1 numara 209, İzmir balcılar içi numara 182 Ali Hikmet, Balıkesir 2 inci kolordu İstanbul taburu 2 inci bölük stajyer Cemal, Kandilli kız lisesi numara 269 Münevver Hanım ve Beyler.

Bisküit knzananlar

(Taşraya kitap)

Gelenbevi mektebi sınıf 2-D numara 663 Necdet, Konya erkek lisesi numara 267 Vasıf, İstanbul erkek lisesi 1-2 de numara 939 Nevzat, Adana telgraf müdürü kerimesi Süheylâ, İzmit orta mektep sınıf 1-B numara 183 Hayrettin, Yedikule mirahor İlyas Bey mahallesi kuyulu sokak Kemal, Bursa erkek ltsesi 9-B numara 306 İhsan, İstiklâl lisesi sınıf 3 2'4 Gavsi Bey ve Hanımlar.

Kartpostal kazananlar

Ankara Dumlupınar mektebi sınıf 5 numara 2 Neclâ, Edirne doğan mahallesi numara 31 Anum Galatasaray lisesi 3-2 Vedat Mersin kara duvar köyünde Habip zade İmadettin, Gazi Osmanpaşa orta mektebi sınıf 1 numara 297 Eyüp, Davutpaşa orta mektep 2-1 de numara 95 Fahri, Samsun bazılkadı ilk mektebi sınıf 3 numara 28 Celâlettin, İstiklâl lisesi sınıf 3 numara 147 Kemal, Beykoz 40 ıncı mektep sınıf 4 numara 131 Necdet, İzmir Karşıyaka şehit Fadıl Bey sokak numara 3, Üsküdar Evliya hoca mahallesi numara 16, Hüsnü, İzmir Halil Rifat paşa caddesi Hadi Bey sokak numara 6 Sabri, Gelenbevi orta mektep numara 147 Akif Bey ve Hanımlar.

SON

Bilmece: 11

Bu bilmecemiz soldan sağa doğru okunabilecektir. Hal varakaları İstanbul posta kutusu 617 Afacan gazetesi 11 inci bilmece memurluğuna gönderiniz. Müddeti 20 gündür.

1	T							F
2		İ					R	
3			R			İ		
4				U	L			
5				R	A			
6			E			R		
7		A					Ö	
8	L							A

soldan sağa doğrn:

1 — İktisat, para biriktirmek.

2 — Afacanın çok sevdiği bir arkadaşı.

3 — Hediye.

4 — Kakao ve sütten yapılır.

5 — Dünyayı öğreten şey.

6 — Beyaz kömürden çıkan kuvvet.

7 — İstanbulda trenle gidilen bir semt.

8 — Baltık denizi sahilinde ufak bir memleket.

(Bu memleketi 5 inci sınıf arkadaşlarınıza sorunuz)

HEDİYELER

BİRİNCİYE: Lâstik bir matbaa takımı.

İKİNCİYE: Bir spor kemeri.

ÜÇÜNCÜYE: Bir Roman.

10 uncuya kadar: Ramazanlık reçel.

50 inciye kadar: Muhtelif zengin hediyeler.

AFACAN BİLMECE KUPONU
No. 11

İSTANBUL HALK MATBAASI